

Ir todēl kitā kalbā išmukti žmogui labai naudinga. Suprantamas dalikas tik tuomet, kad jis savo kalbā ĩra pilnai naudojes vidūje praturtēti ir savo turtā kitū gerui apreikšti. Kitā kalbā išmokdamas, žmogus pa-pranta dār geriau savo dirgsnis valditi, bet, kas daug svarbiau, jis dār tvirtiau vaizduoja savo mintis, ge-riau jas suvaldo, kartu ir savo geismus, sāvinas mintinī kitos tautos turtā. O pats tardamas, svetima kalba savo vidaus lobī visai kitaip parodo. Su kita kalba jis savo vidaus tarsi kitā klētī atrakina.

**Kraujo
sudėjimo
reikšmė**

Iš to, kas patlab pasakīta, jau tur-bāt numanu, kaip kalbū ir tautū ĩvairumas dera žmonēms iškilti. Bet nēra šis ĩvairumas toks, kurs tiktai kartais gāli vienām ir antrām tapti naudingu. Kaip jau sakiau, evolūcē pati sau prirengia ākstinus. Tautos ĩra t i t i a išaugusios, jeib žmonijos pāžangai tarnautū. Ir jos veikia ĩvairiausiu būdu viena ĩ kitā, apreikšdamos sāvō jėgas, savo galības ir tuo savo kilimo augštumā, ir žigiū žādindamos ar slopin-damos kitū tautū gīvibe. Tarp visū tū intakū ži-miausios ĩra kraujo ir kalbū veikimai prieš viens kitā.

Visi tie veikimai galūtiniai dera tām, kad visos tautos pirma pajustū, toliau numanītū ir pagaliau iš-manītū žmonijos vienibe. Tik tuo tārpu, kad nors derētū tautū sântikiai žmoniškumui sukelti! Bet ir tai lig dār neįviksta. Ipatiai tautū kraujo susidėjimas rodos visai kã-kitā gamina.

.....

Jau pats tas historės dalikas ĩra gana žiaurus. Seniau kraujo susimaišimas teatsitkdavo tautoms kovojant, arba būdavo nors kovos vaisius, jos pđdaras. Tautos neligios. Ir koks jŭ kraujas, tokios jŭ ĩpatibės ir jŭ gĳvenimas. Vienos tautos žmonės pagal tai ĩra angŭs, kiti trāpŭs, vieni pakelia veikiau šalti, kiti šilumā. Vieni ĩra rāmŭs, švelni, kiti karšti, žiaurŭs. Vieni turi vienus palinkimus, geismus ir troškumus, kiti kitus. Ir taip jie gĳvena ir veikia. Nerimstantios tautos traukė ĩ kitas šalis, uźniko kitas, bandė jas pavergti ir jŭ lobĳ pasigriebti.

Gālima sakĳti, kad tautos ĩra pasitrankiusios po pasaulĳ, kadāngi joms nebuvo kaip gĳventi savosiose šālise. Vienok tai negālėjo bŭti galŭtinė priežastis. Siaip nebŭtŭ sukilusios tautos beveik visumet kazinkur nusidanginusios. O tik negālėjo bŭti nerādusios pakeliui ir smagaus gĳvenimo ir lobio. Be abejonės jos traukė tolin kraujo vāromos. Tasai ieškojo naujŭ judėjimo ākstinŭ. Jame buvo geismas kazinko neregėto ir negirdėto sukiles. Negālėjo tos tautos rimti vietoje. Todėl jos traukė. Todėl traukia ir šiandien dār žmonės ĩ kitas šalis. Gĳventi galėtŭ ir namiej. O gāl geriau negu svetur. Bet kraujas neduoda ramibės. Jame gĳvena troškimas naujŭ erzinimŭ. O mānĳmas dār nevaldo žmogaus.

Taip būdavo ir senovėje. Ir beveik visumet traukiantios tautos apveikė ramiāšias ir jomis naudojosi savo smagumui. Suprantamas dalikas, kad tokios tautos vĳrāms teko apveiktŭjŭ moteros ir mergos. Neramusis, karštasis jŭ kraujas nesitenkino tos patios tautos moteromis. Ir taip parėjo daug nera-

.....

maus, daugiausiai kâriško kraujo î pavergtâ râmiâ tautâ. Bet todêl nedingo iš tos priešingumas prieš ateivius. Su nauju krauju jis tik gâvo galibês. Ir ateiviû vaikai pagaliau sukilo prieš savo têvus ir išvârê juos iš savo motinû zemês. Ir taip pavergtoji tauta pasiliko vêl valdantioji. Nerimastaujantioji tolin traukê ir išlengvo visai iškraujâvo ar pasilpusi kur-nors sustojo ir ramiau gîvendama vêl atsigâvo. Bet jos tâkas buvo jos ir kitû tautû krauju aplietas. Ir visose ten gîvenusiose tautose râdosi su nauju krauju joms nauji judêjimo ir gîvenimo âkstinai. Daug kâriško kraujo înešê Totoriai î Europâ.

Toks kraujo susiliejimas îra labai senas. Ir matîti, kaip žmonioj eina kelios plâtios srovês. Virâvo senovêj raudonoji, uzêjo tad juodoji, o viršû turi dabar baltoji. Ir pat Europoj matîti tû kraujo sroviû tekêjimas. Baltasis¹⁸⁾ kraujas teka iš Šiaurês pietuosna; juodasis iš tše Šiaurên. O mûsû âmziuose vis daugiau lig aptemsta baltasis kraujas. Vis retiau matîti Sviesplaukiû, mêlinâkiû žmoniû, vis dažniau pasirodo tamsios, rudos, juodos âkis.

Iš to maišimo išeina vis daugiau kraujo, tautû ir atskirû žmoniû îvairumû. Randasi gâl dâr ir naujû tautû. Tokia tauta esanti, kaip sâko išmintingiejie, Židai. Jie kilê iš sudêto kraujo pirm daug tûkstantiû metû. Bet vêliau jie laikêsi skîrium nuo kitû tautû, ir taip išaugino savo îpatîbes. Tik seniau jau buvo ir žinoma, kaip tos tautos kraujas plaukia î kitas. Ipatiai, kaip labai jis žûva paleistuvâvime. Vienok

¹⁸⁾ Taip jî va linu, kadângi žmonês iš jo gime, îra Sviesplaukiai, židrâakiai ir baltuodiai.

.....

dabar Židai lig vėl pradeda daugiau skirties nuo kitų.

Jie yra ir aiškus paveikslas tām, kas atsitinka tautos, nepriimant svetimo kraujo. Tautos ipatibės tuomet labai tvirtėja. Pasidaro tiesiog galibėmis. Ir neaugant žmonėms dvąsiškai, tokia tauta gali visai siaurėti savo jėgose, išmānime ir savo — žmoniškume. Židai ipatiai yra išaugine tas ipatibės, kurios gali būti žodiu matėriālismas vadinamos. Ir kur āriškū tautū žmogus apreiškia matėriālismā ar gyvenimo supratime arba savo veikime, tse jau dažniausiai jame atsimuša jām tekės Židū kraujas.

Ira ir vėl tautū, kurios kilniausias žmoniškumo ipatibės yra auginusios. Jos kas kartā pasidaro kilnesnėmis. Ejo tarsi tiesiu evolūcės keliu. Jos nemaišė ir nemaišo kraujo. Ir nėra jose tām palinkimo. Kad kultūringos tautos vaikai noriai ieško žemos tautos kraujo, tai tuo apsireiškia jau zuvinas, degeneracė. Ira beveik visumet taip, kad tauta, kuri kila, saugojasi nuo svetimo kraujo. O kad mūsų laike tautos vėl daugiau savo kraujā pradeda su laikiti, tai tat yra geras ženklas. Tautos žengia augstīn. Taip ir aiškėja, kaip reikia suprasti tautū „pabudimā“.

Seniau nebuvo taip. Ariškos tautos labai lengvai maišėsi tarp savės. Tik rodos saugojosi kitū, paveikslui ir Židū. Arba gāl ir Židai nepriėmė kitos tautos kraujo. O kad dabar kiekviena tauta reikalauja, kad jos vaikai pasiliktū tarp savės, tad apsireiškia tame labai aiškus evolūcės numānimas.

.....

Žiūrint vien paviršumis, rodos, jog kraujo maišimas turi visumet būti naudingas. Pietinēs Europos tautos pradioj mūsū metū skaitiaus buvo beveik nusibaigusios. O ant jū uzējus Siaurēs ir ritū tautoms, kurios be kultūros buvo, jos tūjū tāpo pavergtos, bet tuo vēliau ir atsigāvo. Atsidanginusios tautos joms atnešē sveiko kraujo. Berods pātios zuvo. Dingo taip Gotai, Frankai, ir kt. Taip visumet īra, kad tauta zemesnēs kultūros susieina su augstēsnes kultūros tauta.

Bet pietinēms Europos tautoms kraujo sudējimas buvo labai naudingas. Tiktai, kaip jau sakīta, mišras kraujas īra visumet labai neramus. Beveik gālīma tvirtinti, zmogaus prigimtīj tuo randasi priesingumū. Zmogus tarsi savas kesti nebegāli. Ir zmonēs mišro kraujo labai lengvai sukīla pries viens kitā ir zudosī. Tūli tvirtina, kad taip revolūcēs pasidārantios.¹⁴⁾ O tos valdiavos, kurios šelpia kraujo sudējinā, tuo tiesiog taiso smarkiausiu būdu savo sugriuvimā.

Bet kraujo susiliejimas ir kitokiu zvilgsniu tampa labai svarbiu. Kad zmogus viso to, kas jī pasieka iž aplinkibiū, nebezādinams, tad tai padāro jo gīslōse svētimas kraujas. Jis tarsi artiau susieina su zmogaus asmenībe. Nors jīs jā nuolatai veikia.

¹⁴⁾ Kalba apie tai Heinrich Driesmanns savo rašte: Das Keltentum in der Europäischen Blutmischung. Īra tai pirmoj knīga jo rāstū su tītulu: Die Kulturgeschichte der Rasseninstinkte. Īsleido tas knīgas Eugen Diederichs Leipzig, pirmājā 1900 m., kitas vēliau. Pasidārē jos labai zīmīos ir jomīs šīšon pasinaudojau.

.....

Ir žmogui, užginusiâm iš kraujo su labai priešingomis ipatibėmis, tuo suteiktas labai sunkus uždavinis. Kraujas sukila prieš jo sąmonę kaip audros sukeltos jūrų bangos prieš laivėli. O jâm tad suvalditi reikalingas didiausias pasistengimas. Todėl dažnai tokie žmonės veikia žūva.

Paskutiausias laikais mokslas net tiesiog tvirtina, kad mišro kraujo tautos nedidėjantios. Mišrasis kraujas neesąs vaisingas. Sudėto kraujo šeima jau treioj ar ketvirtoj kartoj išmirštanti. Ipatiai, kad žmonės labai skirto kraujo susidėje.

Vienok, kad kokioj tautoj randasi labai sunkus kraujas, kurs nelengvai pajudinamas gamtos pasiekimū, tuomet kraujo sudėjimas ipatiai su krauju tautos, kuri augstiau stovi, labai naudingas pažangai. Ir todėl ipatiai mergos ir moteros peikiamosios, tai esti užlikusios tautos, labai geidia ištekėti už vyrą garbingesnės tautos. Vâro jas nežinomai joms tikras pažangos istâtimas. Paviršutiniškai sprendiant gâlima tokî jû pasielgimâ vadinti puikâvimu. Bet tuo nieko nėra pasakita.

Tokios moteros nėra peiktinos. Paprastai žmonės stovi pažangos srovėj. Ir jie givena ne tiek sąmoningai, kiek atsidėje ant omės¹⁵⁾ râginimo. O tai gera. Jie tuomet nesipriešis pažangai.

Visumet îra taip, kad iškilusioji tauta pritraukia žemesniâjâ. Ipatiai, kad ji dâr îra ir didesnė. Ir mažesnioji bei žemesnioji tauta bus evolucės vâroma nuskosti didesniojoj. Bet vien tuomet, kad ji nebe-

¹⁵⁾ Omė = instinktas.

.....

tinka atskiriems žmonėms kilti. Ira tai tada, kad toj tautoj nėra augštesnio žmoniškumo, o kad ta tauta gyvena tarp kitų, kur tojo yra. Jos kraujas tuomet tarsi tekėtinai teka į kitas tautas.

Tokių žmonių vaikai nebus vien sudėtinio kraujo, bet jie turės savo gislose ir daugiau auginto, valito ir gyvenio kraujo. Ir be kito jau tokie bus augštesnės kultūros žmonės. Visai teisingai mokslininkai sako: Kultūra keliami nuo vienos tautos ant kitos vien per kraują. Kultūra randasi krauje.

Vienok tai reikia suprasti kaip tai šitame rašte aiškinta. Kraujas, pagerintas sudėjimu, nėra dar patios tautos gerintas. Tai ištikro teiviksta, kad žmogus, augdamas savo asmenybėje, savo kraują valdo ir vālo. Tuomet jis jį tikriausiu būdu yra padāres kultūringesniu.

Taip tautoms yra dvejopas kelias savo kraujui pagerinti: jį sulieti su krauju augštesnės tautos, arba sąmoningai auginti vienetų asmenibes. O kadāngi pirmu būdu gyvenant īpatiai māzai tautai yra paojus dingti didiojoj, tesilieka antras. O to ir tik nori pažangos īstātimas.

Kraujo ir kalbos sātikiškai žmogūje. Iš viso to kila klausimas, katros tautos yra žmogus su įvairiu krauju savo gislose. Neturētū tše būti abejonės. Kurs kraujas žmogūje vīraus, tai tautai reikia jį ir priskaititi. Jo prigintis turės vīriāusiai tos tautos žimius. Ir atrodīmas primis tā tautā, kurios jis yra vaikas.